

2010-evaluering av IPCC med fundamental kritikk

Ole Henrik Ellestad*

Alvorlig kritikk, skrev internasjonal presse, til og med Aftenposten, etter evalueringen av IPCC i 2010. Noen av hovedpunktene var mangelfulle vitenskapelige prosesser, manglende behandling av usikkerhet og formidling av denne, sammenblanding av roller i egen organisasjon og omgivelsene samt sammenblanding av politikk og vitenskap. Likevel sier politikerne at IPCC bygger sine konklusjoner på verdens beste forskere, og politikerne utelukker alternative forklaringer selv om beregningene ikke stemmer med observasjonene. Nasjonale forskningsråd evaluerer sine program og aktiviteter med 510 års mellomrom.

Men IPCC, etablert i 1988, ble ikke evaluert før presset ble for stort etter det fatale "Climategate" i 2009. Selv etter 22 år evaluerte man ikke de vitenskapelige resultater, men begrenset seg utrolig nok til å evaluere kun organisasjonen.

Opplegget for evalueringen ble bestemt av de som støttet IPCC. Oppgaven med å etablere komiteen (12 medlemmer) ble gitt til InterAcademy Council (IAC), et råd på 15 medlemmer fra verdens vitenskapsakademier, inklusive sentrale vitenskapsakademier som allerede hadde gitt offentlig støtte til IPCCs konklusjoner. Ingen skeptikere var medlem av den oppnevnte komite.

Det ble, som for «Climategate»-komiteene, skrevet om nok en hvitvasking. Til tross for dette kom IAC-rapporten¹ med sterk kritikk ifølge bl.a. *The Economist*, *New York Times*, *The Telegraph* og *Wall Street Journal* og *Aftenposten* som den eneste norske storavis. Rapporten om IPCCs prosesser og prosedyrer omhandlet fundamentale kritikkverdige forhold som: Flere svakheter i de vitenskapelige prosesser der alternative teorier ikke blir adekvat behandlet; manglende beskrivelse av og kommunikasjon av usikkerhet; manglende grenseoppgang mellom roller innen egen organisasjon og omgivelser, og sammenblanding av vitenskap og politikk. Komitelederen *Harold T. Shapiro* uttalte at rapporten ville lede til fundamentale endringer. Daværende leder av CICERO, *Pål Prestrud*, svarte i *Aftenposten* at IPCC hadde en svak organisasjon, men solid vitenskap (som ikke var evaluert) og ga dermed leserne et feilaktig inntrykk.

Men IPCC har i realiteten ikke endret seg. Det er faste prosedyrer for å involvere politikere og byråkrater i prosessene, og de blandet seg også inn i den 5. rapporten (2013/14) med de vitenskapelige konklusjoner. Den ledende professor, *Richard Tol*, trakk seg fra komiteen fordi myndigheter søkte å påvirke de vitenskapelige konklusjoner og ønsket sterkere betoning av effekter og følgeskader. Alternative teorier «puttes som før i en skuff». Professor *Richard Lindzen*, MIT, utdypet kritikerens syn i sin vitneforklaring for en kongresskomite i USA. Politikere har ofte misbrukt sammendragene. Men IPCC har sin del av skylden fordi deres arbeidsmetode oppmuntrer til misbruk. Sammendraget feilfremstiller hva vitenskapen sier. Det benyttes språk med ulik mening for vitenskapsmenn og legfolk. Folks uvitenhet utnyttes, og en spesiell agenda kan styrkes feilaktig ved måten vitenskapsmenn omforenes på. Nøyaktighet og sikkerhet overdrives i likhet med autoriteten til lavt krediterte forskere. Media har selvfølgelig sin rolle og delansvar for kritikken.

Flere faglige svakheter i IPCC-teorien fremgår av *Royal Societys* separate gjennomgang². Områdene som beskrives som «not well understood» kaster lys over noen faglige kontroverser som ligger til grunn for IACs prosessvurderinger. Her nevnes mekanismer for skydannelse og effekter av disse inklusive refleksjon av sollys (albedoendringer), beregninger av regionalt klima og tilhørende prognoser samt CO₂-syklusen mellom atmosfære, hav og land (very poorly understood). Dette er fundamentale forhold, så IPCC-modellens ligningssystemer, som IPCC bygger sine konklusjoner på, beskriver ikke den reelle verden. Og så kan man jo legge til 19 års utflating av midlere global temperatur, mens beregningene viser sterk økning, «Hockeykølla», «Himalaya og Amazonasgate» osv. Listen er lang. Men norske media, byråkrater og politikere feier alle feilene under teppet.

For det er som i eventyret: «Det far (les IPCC) gjør er alltid riktig».

1. <http://reviewipcc.interacademycouncil.net/report.html>

2. https://royalsociety.org/~media/Royal_Society_Content/policy/publications/2010/429497296_2.pdf

A recent cartoon in India's main paper *The Times of India*

